

raadgivende Myndighed. Begrebet: en raadgivende Myndighed er i Virkeligheden en Selvmodsigelse, thi Raadet faar kun noget at betyde, naar det følges, men i modsat Fald er det ganske betydningsløst. Havneraadets Forhandlinger offentliggøres ikke, der er om Københavns Havneraad en kinesisk Mur, som ikke opretholdes af det eller dets Medlemmer, men af dem, der lede det. Lederen af det er Københavns Overpræsident. I Forholdet til Havnekaptajnen vides det slet ikke, om der overhovedet er nogen Indskrænkning i eller nogen Grænse for Havnekaptajnens Myndighed. Hvis man vilde spørge ham selv, om han havde nogen Myndighed over sig, vilde han, det er jeg temmelig sikker paa, ligesom Hørup sige: Ingen over og ingen ved Siden af. Hvad den højtærede Minister siger, naar man bringer Sagen frem for ham, have vi faaet et Eksempel paa. Fra store Kredse af næringsdrivende i København har der været fremsat ganske bestemt formulerede Klager over Havneforvaltningen, som have været Genstand for Undersøgelse i Havneraadet — jeg sigter til Forhandlingerne om Forholdene ved Gammel Strand. Sagen har været Genstand for en meget grundig og omhyggelig Forhandling i et Underudvalg af Havneraadet. Men denne Underudvalgsbetænkning er et hemmeligt Skriftstykke, som ingen udenforstaaende kan komme i Besiddelse af eller faa at se, ikke en Gang de, som have den største Interesse i at faa Klarhed om de Ting, der der ere undersøgte. Jeg gad vide, hvad en Undersøgelse er værd, naar alt angaaende den og dens Resultat skal holdes hemmeligt.

Det er derfor ganske forbavsende, naar vi i Slutningen af Bemærkningerne til dette Lovforslag læse, at vi kunne være ganske rolige, thi selv naar Salget af Grunde har større principiel Betydning, „synes en forudgaaende Undersøgelse af vedkommende Ministerium, Havneforvaltningen“ — hvem er Havneforvaltningen? Er det Havnekaptajnen eller Havneraadet, eller hvem er det? — „og det af Repræsentanter saavel for Stat som Kommune — derunder ifølge Frihavnslovens § 10, 2det Stykke, ogsaa Rigsdagen — bestaaende Havneraad at maatte være et fuldt betryggende Grundlag for en saadan Sags Afgørelse“. Nej, det er det ikke. Hvis Havneraadet nok har Lov til at gøre Arbejde og afgive Betænkninger, men de ikke læses eller maa læses, og der kun skal tages Hensyn til dem, hvis det behager Havnekaptajnen, ved jeg ikke, hvor Garan-

ten bliver af. En Gang hvert tredje Aar vælge vi her i Rigsdagen et Medlem til Københavns Havneraad. Derfor blev jeg i sin Tid, da jeg havde med nogle Sager vedrørende Havnevæsenet at gøre her i dette Ting; henvist til gennem Tingets Formand at søge at blive bekendt med den før omtalte Betænkning fra Havneraadet. Jeg skrev til Tingets Formand; han skrev meget høfligt tilbage, at det kunde han ikke have med at gøre, og henviste mig til Ministeren. Jeg har skrevet til Ministeren; men jeg har aldrig kunnet faa dette meget vigtige Aktstykke i mine Hænder. Hvad alle disse „Raad“ angaar, vil jeg minde om, hvad Justitsminister Alberti en Gang havde Lejlighed til her at sige, at det at skulle indhente Betænkninger og Raad om dit og dat er en ypperlig Metode, thi man behøver ikke at følge dem. Jeg holder ikke af den Slags Konstitutionalisme, der i Øjeblikket er i Forvaltningen af Københavns Havn, at ingen rigtig ved, hvem der regerer, men den, der i Øjeblikket er den stærkeste og mest energiske, regerer over det hele, saaledes som vedkommende selv vil, uden at andre virkelig aktivt blande sig deri, og uden at de i Sagen interesserede have noget Middel til at faa nogen Oplysning eller eventuelt til at faa vedkommende draget til Ansvar.

Disse Forhold ønsker jeg i Anledning af det foreliggende Lovforslag gjorde til Genstand for Undersøgelse i Udvalget, og jeg skal for mit Vedkommende af min allerbedste Evne bidrage til at fremme en saadan Undersøgelse og give alle de Oplysninger, jeg sidder inde med. Derimod vil jeg selvfølgelig aldrig gaa med til, at Rigsdagen en Gang for alle skulde fraskrive sig Medbestemmelsesretten med Hensyn til Havnens Arealer, og jeg vil haabe, at ikke ret mange Medlemmer af det folkevalgte Ting ville være med til saaledes at give Afkald paa Folketingets velerhvervede Rettigheder.

H. Rasmussen: Jeg skal ikke i de faa Bemærkninger, jeg ønsker at fremsætte, fordybe mig i Betragtninger over, hvad der har ligget til Grund for Loven af 7. April 1899, eller i, med hvilken Motivering man fra de forskellige Sider har sluttet sig til denne Lov. Jeg ønsker blot ganske kort at gøre opmærksom paa, at det i det hele taget forekommer mig betænkeligt, at det offentlige overdrager Jordarealer til private, det være sig private Personer eller Aktieselskaber. Det forekommer mig, at man varetager det offent-